

Skýrsluna og ársreikninginn skal birta opinberlega samkvæmt ráðstöfun **132**
innanríkisráðuneytisins. 24. febr.

14. gr.

Komi það með tímanum í ljós, að ekki þurfi á öllum árstekjum sjóðsins að halda til þess augnamiðs, sem ákveðið er í 4. gr. skipulagsskrárinnar, skal stjórninni, að fengnu sameiginlegu samþykki innanríkisráðuneytisins og utanríkisráðuneytisins, vera heimilt að verja nánara ákveðinni upphæð til styrktar persónum, er orðið hafa fyrir slysi, eða ekkjum og börnum þeirra, er dáið hafa af slysum. Þess skal þó jafnan gætt, að hlutadeigandi sje þurfandi og verðugur styrksins, og að hann fái fullar löglegar skaðabætur samkvæmt tryggingu gegn slysi m. m., sbr. 7. gr. skipulagsskrár þessarar.

15. gr.

Starfsemi sjóðsins hefst 1. janúar 1912.

16. gr.

Styrk þann, er veittur er af sjóðnum, má eigi leggja lögald á, gjöra fjárnám í, eða hefja málssókn útaf á annan hátt, eða taka með við gjaldprotaskifti.

17. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

New York, 30. desember 1911.

Andrew Carnegie.

Skýrsla

133

um lán veitt úr landssjóði árið 1912 til byggingar íbúðarhúsa á prestssetrum samkvæmt lögum nr. 30, 16. nóvbr. 1907.

	Lánið veitt:	Upphæð:
1. Vellir í Svarfaðardal	21. febr.	kr. 3000 00
2. Vatnsfjörður	21. maí	— 3000 00
3. Hvammur í Laxárdal	29. júní	— 3000 00
4. Fellsmúli	8. júlí	— 3000 00

Stjórnarráðið, 30. desbr. 1912.